

Блог 18

Михаїл як воротар

Так само, як Щотижневе Висловлювання 26Z завершує літню половину року від Великодня до Великодня літерою Z, так і Щотижневе Висловлювання 27a відкриває зимову половину малою літерою а. Разом вони утворюють альфу та омегу алфавіту. Обидва вислови присвячені теплій внутрішній силі Сатурна, яка є воротами до Терезів протягом цих тижнів. Натхненний фундаментальним настроєм Міхаїла, що пронизує космос, природу та нас самих, виник текст нижче. Внутрішній шлях, яким ми ступили після літа, закликає до протистояння з нашими внутрішніми драконами на індивідуальному рівні душі кожного, такими як дракон страху та загартування нашого розуму. Вони кидають нам виклик бути подоланими залізною мужністю.

Страж Порога

Ти, Страже Порога людської душі,
Пробуджувачу, Світлоносцю і Хранителю
на межі зовнішнього і внутрішнього світів.
Ти, що закликаєш мене
визнати глибоко закарбовані в мені страхи,
які постають із найпотаємніших глибин мого несвідомого, —
страхи, що їх я сам породив
і сам підтримував у житті
через свою людську неспроможність
і через нездатність прийняти власну карму.

У Тобі знаходжу я мужність і силу,
щоб вогненною силою мого духу
стати супроти своїх страхів,
а також супроти закам'янілого
матеріалістичного мислення.

Ти нагадуєш мені:
плід нашого минулого
стає насінням нашого майбутнього.
Так пробуджується моє духовне Я,
коли вступаю я у простір власної душі.
Так несу я самого себе у собі,
пізнаючи й відчуваючи своє духовне Я,
укритий силою Твого захисту.

Бо вже у самих собі ми маємо прихисток,
огортаючись ним, немов дитя

в материнському лоні.
Саме материнське начало
ми несемо глибоко в собі —
як природу нашого єства.

Ми несемо в собі силу волі,
щоб зустрітися з нашими внутрішніми супротивниками,
прийняти їх
і подолати.
Мужньо ступати шляхом до душі.
Внутрішнє наше
наново спрямувати
у співзвуччі із силою Михаїла!
Щоб дієвою стала в нас Духолюдина,
гідна Михаїла, —
та, що вміє відчувати у пізнанні
й пізнавати у відчутті,
захищена лицарськими обладунками духу.

Чи стали ми вже воістину
тими,
ким ми є насправді?

Blog 18

Michael als Torwächter

So wie Wochensprüche 26Z die Sommerhälfte von Ostern bis Ostern mit dem Buchstaben Z abschließt, eröffnet Wochensprüche 27a die Winterhälfte mit dem Kleinbuchstaben a. Zusammen bilden sie das Alpha und Omega des Alphabets. Beide Weisheiten sind der warmen inneren Kraft des Saturn gewidmet, der in diesen Wochen das Tor zur Waage bildet.

Der nach dem Sommer eingeschlagene innere Weg erfordert eine Auseinandersetzung mit unseren inneren Drachen auf der individuellen Seelenbühne, wie dem Drachen der Angst und der Verhärtung unseres Denken. Sie fordern uns heraus, sie mit eiserner Tapferkeit zu überwinden. Inspiriert von der grundlegenden Stimmung Michaels entstand der folgende Text.

Torwächter

Sie, Torwächter an der Schwelle der menschlichen Seele. Erwecker, Lichtbringer und Beschützer an der Grenze zwischen der äußeren und der inneren Welt.

Sie, der mich aufrufst, die in mir eingeprägte, tiefsitzenden Ängste anzuerkennen, die aus den untersten Schichten meines Unbewussten aufsteigen. Die ich selbst erschaffen und am Leben erhalten habe. Durch mein menschliches Unvermögen, und mein Unvermögen mein Karma anzuerkennen.

In Dir finde ich den Mut und die Kraft, meine Ängste, aber auch mein verhärtetes materialistisches Denken mit der feurigen Kraft meines Geistes zu bekämpfen.

Du erinnerst mich an die Frucht unserer Vergangenheit als Samen für unsere Zukunft.

So erwacht mein spirituelles Selbst, wenn ich den Raum meiner Seele betrete.

*So trage ich mich in mir selbst, mein spirituelles Selbst erkennend und fühlend,
in der Kraft Deines Schutzes.*

Wir sind bereits in uns geborgen, eingehüllt wie ein Kind im Körper der Mutter.

Wir tragen die mütterliche Existenz selbst tief in uns als Natur.

Wir tragen die Willenskraft in uns, unseren inneren Feinden zu begegnen, sie anzunehmen und sie zu überwinden.

*Mutig den Weg zur Seele zu beschreiten. Unser Inneres im Einklang mit
Michaels Kraft neu zu schicken !*

*Der wirksame Geistesmensch, würdig Michaels, wissend zu Fühlen,
geschützt in ritterlicher Rüstung.
Sind wir bereits wahrhaftig wer wir wirklich sind?*